

einustu þódeilissprengju hafa farið framúr því tjóni, sem hlotist hefir af hinum ógurlegustu eldgosum og jarðskjálftum sem sagan getur um. Og má nú að vísu ekki gleyma því, að með þessum lygilegu ógnum hefir tekist að fá enda bundinn á hryllilegustu styrjöld mannkynssögunnar. En þó er ekki hægt að verjast þeirri hugsun, að helstefnumannkyn gæti haldið áfram á þeirri braut, sem nú er verið á, uns eyðileggingarmátturinn væri orðinn svo mikill og óviðráðanlegur, að leiddi til aleyðingar mannlífs. Verður hér fyrir, að minnast hinar fornu sögu af því, hvernig jötuninn Surtur „slyngur eldi yfir jörðina ok brennir allan heim“, eftir ósigur goðanna í hinni ógurlegustu úrslitastyrjöld.

14. okt. '45

26. *Enn nokkrar aldaskiptaspár*

Í bók eftir David Aurias, sem heitir „Through the Eyes of the Masters“ (1936, 1. útg. 1932) er ýmiskonar boðskapur, sem höfundur telur vera frá hinum svo nefndu meisturum guðspekinga, spíritistar mundu segja vera frá öndum framliðinna, en að öllum líkindum er að rekja til lengra kominna íbúa einhverrar annarrar jarðstjörnu. En hvað sem þessu líður, þá er boðskapur þessi talsvert fróðlegur, einkum þegar vísindalega er á hann litið. Og skal hér nú getið um sitthvað af þessu, sem heima hefði getað átt í 1. kafla Sannýals (sem heitir: Aldaskiptaspárnar og hin nýja náttúrufræði).

S. 35 er haft eftir meistaránum Koot Hoomi (Kút Húmí): „Einhver frumlegur hugsanamaður mun koma fram ...“, og á s. 37, að „jafnvel spíritismanum muni verða komið í vísindahorfið“. Á s. 39 er enn spá um „einhvern sem koma muni“. S. 41 talar „meistarinn Jesús“ um strauma sem fari um meðvitund mannkynsins líkt og rafmagn. S. 45 boðar sami meistari framkomu nýrrar trúar. S. 51 segir „meistarinn Hilarion“: „Vísindamennirnir — jafnvel menn eins og Einstein — standa einungis á þröskuldi þessara miklu opinberana sem snerta alheiminn ...“

S. 61 talar „meistarinn Serapion“ um „dularfull áhrif frá stjörnunum sem muni leiða til þess að sannist hin forna spá:

„sjá ég mun gera allt nýtt“.

Þessi spáin þykir mér merkilegust, því að það er alveg víst, að þær stórkostlegu breytingar sem þurfa að verða, ef mannkyninu á að verða bjargað frá glötun, geta ekki orðið án áhrifa frá stjórnunum. En ekki þarf að tala um þau áhrif sem dularfull, þar sem það er fullkomlega ljóst, að það sem um ræðir er samband við fullkomnari mannkyn á öðrum jarðstjörnum alheimsins.

Það er einkenni á öllum þessum boðskap frá „meisturunum“, að hann er mjög klaufalega orðaður og erfitt að þýða hann. En þó ber hann aldaskiptunum það vitni, sem ekki er einskisvert.

29. maí '44.

27. Bandaríkin og þýðing íslensku þjóðarinnar

Hr. Kristján Hoffmann loftskýtamaður hefir sýnt mér ritling, sem virðist vera eintak af blaði eða tímariti, sem heitir The Kingdom News. Mun Kingdom þar þýða guðsríki. Er þarna útvarpserindi, flutt af dr. John Mattheus presti, og heitir „Why America send soldiers to Iceland“ („Um ástæðuna til þess, að Bandaríkin senda her til Íslands“). Þykir mér það galli á erindi þessu, að Adam Rutherford skuli þar ekki vera nefndur, því að mér þykir mjög ólíklegt, að slíkt erindi hefði fram komið, ef ekki væri til rit sem heitir „Iceland's great inheritance“ (Hin mikla arfleifð Íslands). En býsna fróðlegt er að sjá, að einnig í Ameríku skuli, hjá völdugustu þjóð jarðarinnar, vera farið að tala um hina litlu íslensku þjóð sem leiðtoga alls mannkyns til farsællar framtíðar.

Komu guðsríkis kallar dr. Mattheus það, og hyggur, að fyrir þessu sé spáð með þúsund ára ríki Opinberunarþókarinnar. En ekki hygg ég það rétt vera. Í Opinberun Jóhannesar er sagt frá mjög merkilegum aldaskiptum, sem þó mistókust, því að öðrum kosti hefði farsæld sú, sem fengin var, reynst varanleg. En breyting sú til hins betra lífs, sem nú er verið að segja í hinum miklu lýðræðislöndum að verða muni með forgöngu hinnar litlu íslensku þjóðar, gæti tekist